

MATOUŠ

NOVÉNA 2006 ČÍSLO 39

*„Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“
(Skt 2,42)*

Ukaž nám, Pane, koho sis vybral

V těch dnech povstal Petr ve shromáždění učedníků a začal mluvit (Skt 1,15nn). Samozřejmě horlivý, jako ten učedník, jemuž Kristus světil své stádo, a jako první ve sboru apoštolů, vždycky se ujímá slova jako první: Bratři, někdo z nás musí být vybrán. Nechává rozhodnout celé shromáždění, aby tak zvýšil prestiž těch, kteří měli být vybráni, a zároveň, aby se vyhnul závislosti, která by proti němu mohl vyvstat, neboť něco takového vyvolává mnoho zla. Proč to? Což nemohl někoho vybrat sám Petr? Jistěže mohl. Ale nečiní tak, aby se nezdálo, že někomu nadřazuje. Ostatně ještě neměl svatého Ducha. Vybrali tedy dva: Josefa, kterému se říkalo Barsabáš – přijmení měl Justus – a Matěje. Nevybral je Petr, nýbrž všichni. Radu ovšem dal, ale ukázal, že nevychází z něho samého, nýbrž že již byla vyslovena v dávném prorocství. On byl jenom zprostředkovatelem, nikoli původcem myšlenky. Velice mu leželo na srdci, aby to byl některý z těch mužů, kteří s námi chodili po celou tu dobu, kdy Pán Ježíš mezi námi žil. Výslovně zdůrazňuje, že jde o ty, kdo s Ježíšem bydleli, nejen že prostě byli jeho učedníky. A pokračuje: Až do dne, kdy byl od nás vzat. Jeden z nich se musí spolu s námi stát svědkem jeho zmrtvýchvstání. A všichni prosí společnými slovy: Pane, ty znáš srdce všech. Znáš ty, nikoli my. Vyzývají patřičně toho, který zná každé srdce, neboť on si měl vyvolit, nikdo jiný. A modlí se s naléhavou důvěrou, protože museli vybrat jen jednoho. A neřkají: Vyber nám, ale ukaž nám toho vyvoleného, kterého jsi vyvolil, neboť vědí, že v Bohu je všechno předem stanoveno. Losovali tedy. Jakoby se stále ještě domnívali, že nemožou sami ze sebe provést volbu, a doufali, že takto dostanou nějaké Boží znamení.

z homilií sv. Jana Zlatoústého, biskupa, na Skutky apoštolů

Bilancování

V naší farnosti uplynulo čtyřleté období Ekonomické rady farnosti (ERF) a tak jsem vyzval jejích 5 členů ke zhodnocení zkušebnosti:

1. Jaký význam (patrně pozitivní) pro vás měla práce v ERF? Co mi to dalo?
- hlouběji se seznámit s hospodařením farnosti (na jedné straně vidět příjmy a na druhé straně nekonečný soupis toho, co vše je z toho nutně uhradit) a možnost sblížit se s technickým stavem určitých věcí a podílet se na opravách a zlepšeních (např. fara)
 - poznal jsem, jak těžké je financování farnosti při nedostatku peněz
 - spolupodílení se na chodu a „rekonstrukci“ farnosti
 - mohl jsem se podílet na chodu farnosti a pomoci při rekonstrukci fary a opravě tarasu před kostelem, poznat lidi ve farnosti

Pozn.: Živé společenství farnosti se vyznačuje rodinným, charitativním a misijním duchem; vyrůstá ze společně žitého Božího slova, ze slavení Eucharistie a svátostí a z uskutečňování vzájemné lásky; je si hluboce vědomo své odpovědnosti nejen za věřící, ale i za všechny lidi žijící na území farnosti, diecéze i v celém světě.

Hlavním úkolem farní rady je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo uskutečňovat. Na základě znalosti situace farnosti podílet se na vytváření pastoračního programu. K dalším úkolům zvláště náleží:

- být oporou duchovnímu správci farnosti
- probouzet a prohlubovat u farníků vědomí spoluzodpovědnosti
- získávat je ke konkrétní spolupráci
- připravovat je pro službu předávání víry i jejího prohlubování
- mít v patrnosti charitativní službu nemocným, opuštěným a jinak potřebným
- řídit vzdělávací činnost ve farnosti, od dětí až po dospělé, případně ji i provádět
- zajímat se o zvláštní životní situace různých skupin a spolupracovat s nimi
- neprosazovat sebe, naopak znát a hájit zájmy i potřeby ostatních věřících
- hledat způsoby života farnosti na veřejnosti a zastupovat ji na jiných úrovních
- k tomu je nezbytně nutné sledovat a promýšlet společenský a politický vývoj
- hledat přístup k těm, kteří jsou vzdáleni životu z víry nebo jej teprve hledají
- pravidelně informovat farníky písemně i ústně o práci i problémech
- společnými úkoly a akcemi posilovat vědomí společenství
- spolupracovat při duchovním růstu farnosti formou duchovních obnov, zpovědní praxe, sdělovacími prostředky, péčí o farní knihovnu, vývěsku a kroniku a přípravou bohoslužeb – vrcholného projevu života věřícího společenství.

Farní rada má právo navrhnout, radit a zajišťovat vše, co je třeba realizovat k prospěchu farnosti v oblasti pastorační i hospodářské. Dále má právo:

- na informace o ekonomické situaci farnosti
- být zavčas informována o vzniku a zániku společenství a organizací
- podílet se na přípravě a řešení důležitých kroků a otázek farního života
- vyjádřit svůj názor při změnách organizace duchovní správy ve farnosti, nikdy však netlumit pouze názor svůj, ale spíše těch, které FR zastupuje

Pozn.: Je třeba znát situaci, tzv. zmapování vnitřní i navenek, např. znát počet obyvatel v různých kategoriích, vytvořit kartotéku všech farníků, vědět o duchovních společenstvích i jiných organizačních strukturách ve farnosti a znát sociální potřeby v obci. K tomu je důležitá zásada: znát realitu a nebat se jí!

Duchovní správce si má být vědom

- že pro většinu členů FR jde o práci navíc k povinnostem v rodině či zaměstnání apod. Je nutné úkoly nerozdělovat příkazem, ale s prosbou a děkováním
- že nemá prosazovat svůj názor v oblastech, kde jsou odborníky druzí
- že do pastorace mohou i laici vnášet užitečné prvky, které je třeba respektovat
- že všechno nestojí jen na něm, ale že „Duch vane, kam chce“. Proto má vytvořit prostor pro zdravotnou iniciativu věřících.

Členové farní rady si mají být vědomi

- že FR má jen poradní hlas a církev není demokratická, ale má hierarchický řád
- že službou farnosti obohacují sebe. Práce a obět pro Boha a církev je dar
- že se nejedná o vyznamenání či privilegia, ale jde o službu v duchu evangelia

- měl jsem možnost upozorňovat na věci, které by měly dojít ke změně nebo úpravě, získal jsem i jiný pohled na farnost, včetně celku
- 2. S čím jsem nebyl spokojen. Odnášim si i nějakou zápornou zkušenost? nezajím, chvillemi až neochota některých členů a obce se domluvit na určité věci a jejím řešení
- ----
- neochota farního správce vyslechnout problémů farníků jako kolektivu, tak jednotlivců
- málo lidí se zapojovalo do chodu farnosti, úbytek lidí v kostele
- funkčnost, průběh schůzek...

3. V čem vidím smysl farní rady na Fryšavě? Jaký to může mít význam? při neobsazení farnosti zajistit aspoň základní funkce farnosti, provoz fary...; při obsazení knězem mu pomáhat s hospodařením, určováním priorit oprav apod. při dnešním nedostatku kněží je asi nutná farní rada, aby kněz mohl svá zásadní rozhodnutí s ní projednat, aby nedocházelo k zbytečným polemikám viz ad 1
- měla by být zprostředkovatel mezi farářem a všemi lidmi (i z okolních vesnic) pokud bude farní rada navazovat na nyní nastartované změny, tak velký smysl nevidím (před čtyřmi lety a více farní rada neexistovala, přesto vše fungovalo)
4. Co vnímám jako zvlášť alarmující výzvu do nastávajících dní? oprava WC a koupelny, revize střechy a světlíku v kostele – zatekání, kolna č.3, úklid půdy v kostele
- ----
- plně nechápu danou otázku
- oprava tarasu za kostelem a rýn na kostele a faře, větší spolupráce se složkou KDU – pořádání plesu k získání více peněz
- větší údržba kostela, aby nedocházelo k jeho chátrání, zavedení pravidelných časů pro mše, zajištění nedělních mší pokud není kněz, oprava okapů a střeš (fara+kostel), zaplacení zbývajících půjček

Co je to farní rada?

Druhý vatikánský koncil a také biskupský synod v r. 1987 zdůraznily úlohu laiků v životě církve. Za život místní obce nesou odpovědnost všichni, kteří ji vytvářejí, tj. jak laici, tak řeholníci a kněží. Všichni spolupracují na téže Boží vinnici a měli by tedy spolupracovat ve všech oblastech. „Každý at' slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti.“ (1 Petr 4,10) Tyto rozdílné služby v církevní oblasti je třeba koordinovat. Proto kodex církevního práva (CIC) v kánonu 536 doporučuje vytvoření pastorační rady ve farnosti a kánon 537 přímou ukládá: „V každé farnosti at' je rada pro hospodářské záležitosti.“ Konkrétní formou realizace těchto požadavků může být farní rada (FR), která pod vedením faráře stojí v čele všeho dění ve farnosti.

Farní rada spolupracuje s farářem při vytváření farní obce, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši.“ (Skř 4,32) Základním předpokladem pro plodnou činnost FR je důvěra mezi všemi zúčastněnými. Přípravou ke spolupráci, vzájemnému naslouchání a porozumění je nezbytná. Duchovní formace všech členů FR, jejich další náboženské vzdělávání a celkový rozvoj vlastní osobnosti je samozřejmostí. Služba farnosti musí vycházet z opravdové víry a ochoty sloužit ve farnosti samotnému Kristu v bližních. Živá víra a ochota sloužit jsou základními kameny pro členství ve FR.

- že pod drobnohledem občanů to bude klást nároky na jejich osobní život
- že farář jako duchovní správce má hlavní odpovědnost plynoucí z jeho poslání; je třeba ho podporovat a, když dělá chyby, prokázat trpělivost a shovívavost
- že na chyby je třeba upozorňovat v duchu lásky
- že práce FR nesmí klesnout na úroveň pouhé organizační struktury, ale vždy jde o živé společenství věřících ve službě Božího království
- že musí naslouchat druhým, přijímat jejich názory a uznat je, když jsou lepší.

FR potřebuje zcela zvláštní duchovní vedení. Její práce bude jen tehdy přínosem a požehnaním, bude-li garantována modlitbou, obětí a vytrvalým společným hledáním vůle Boží. V tom je úkol kněze, předsedy FR, aby nejen řídil zasedání, diskuse a rozhodování, ale především pečoval o duchovní formaci členů FR, o jejich osobní růst i kvalitu vzájemných vztahů, aby byli příkladem celé farní rodině. Nechme se všemi těmito náměty inspirovat pro ustanovení naší farní rady.

z oběžníku pražského arcibiskupství a ze stanov plzeňského biskupa

Jednoho pracovního dne...

... r. 1976 jsem byl pozván do malé farnosti na bohoslužbu k 10. výročí posvěcení oltáře a současné svátku titulárního světce. Po bohoslužbách se konala hostina, na kterou byli pozváni všichni, kdo měli ve farnosti nějakou odpovědnost. Farnost, roztroušená po mnoha vískách, má v neděli v kostele asi 150 návštěvníků. Agapé se účastnilo něco přes 50 „odpovědných“. Již vnější uspořádání této agapé bylo přitažlivé: neseděli jsme za stoly, kde mívá každý po celý večer jedny sousedy; stáli či seděli jsme volně v prostoru, takže každý mohl hovořit s každým. Podávalo se studené občerstvení s vínem a nápoji. Spolu si sedali účastníci všech věkových vrstev a povolání. Farář pozdravil „spolupracovníky“ a po skupinách je jmenovitě představil. Každý podal stručnou zprávu o své činnosti. Každý se zájmem sledoval. Závěrem biskup krátce poděkoval. Potom se šlo ke stolu s občerstvením, přijíjelo se na zdraví sousedů a začaly vzájemné rozhovory, čas od času diskuse všech o situaci farní obce a církve. Tři hodiny uběhly jak voda: výzdoba, studená kuchyně, sklenka vína, hudba houslí a fléten svým dílem přispěly k radostné atmosféře.

Dvě věci se mi zdají být pozoruhodné: Farář léta získával co možná nejvíce věřících pro co možná nejvíce služeb a službiček (členy zastupitelstva, farní radu, velké ministranty a lektory, zpěváky, charitu, pořadatelky pouličních sbírek, vedoucí živého růžence, pracovnice apoštolátu nemocných, pomocníky v duchovní správě, kostelníka, varhaníka). A pak ta dobrá myšlenka: 1x/rok po bohoslužbě pozvat všechny „odpovědné“ k agapé, nechat je vyprávět o své činnosti a společně slavit. I zástupci z filiálek zde byli. Předem dohodli, kdo koho vezme autem domů. Při zpáteční cestě jsem promýšlel zážitky. Jako auto zůstane „práceschopné“ jen tehdy, je-li znovu tankováno a promazáváno, tak i jednotliví jedinci a skupiny v obci zůstanou „službyschopní“, jen jsou-li stále znovu oslovováni (nikoli oslavováni) a dostávají-li podněty. Izolovaný běh vede přes běh naprázdno k doběhu.

z TT 90/5, Hugo Audebeck, erfurtský biskup (+1980)

Kalendář

18.5.	čt	18	(3.čt v měsíci) mše sv. na Třech Studních ve zvonici
21.5.	ne		vlastivědná pouť farnosti – mše sv. pouze ve Sněžném v 9 hod.
25.5.	čt	18,30	slavnost Nanebevstoupení Páně, mše sv.
28.5.	ne	9	(poslední neděle) mše sv. s katechezí a setkání na faře